

hvorledes det Hele vilde komme til at see ud, naar det var færdigt. — Jeg kommer nu til den anden Opgave, der skulde støttes ved dette Forslag, nemlig Tilveiebringelsen af en ny Theaterbygning, men naar der ikke ad aldeles privat Veie eller fra Communens Side kunde faaes en aldeles overveiende Deel af de Penge, som dertil skulde anvendes, forekommer det mig, at det vilde være saa stridende imod al fornuftig Deconomi, om Staten vilde nedrive, hvad den med saa stor Bekostning for saa Nar siden har opført, at jeg ikke kan tænke mig, at nogen Regjering under en saa vanskelig finantsiel Stilling som den, hvori vi nu ere, skulde ville gaae ind paa at foreslaae den bevilgende Myndighed noget Saadant. Jeg troer altsaa, at det vilde være urigtigt at bevilge disse 1,000 Rb. til de nævnte Diemed, thi dersom vi skulde fuldføre Theaterbygningen, saaledes som man nu engang har begyndt at ombygge den, maa der være en Plan tilstede, og der behøves da ingen Penge i den Henseende; men i den anden Henseende vilde det være at opvække Fristelse til at lade foretage et i højeste Grad uoeconomist Skridt, naar vi stillede en saadan Opgave. Jeg vil derfor raade til, at vi nægte disse 1,000 Rb., og det saa ofte, de komme frem, indtil den ærede Forslagsstiller kan møde her og sige: Naar Thinget vil bevilge en saa og saa stor Deel, kan jeg vise, at f. Ex. de $\frac{3}{4}$ af Summen allerede ere tegneede og vilde blive udredeede arbejdsfræ fra. Da kunde man begynde at tale om Sagen; men jeg skal dog ikke nægte, at det under alle Omstændigheder vilde forekomme mig at være urigtigt, om man, jeg veed ikke ret, af hvilke Hensyn, skulde nedrive en saadan Bygning, der er brugbar, hvad jeg antager den er, siden man saa nylig har ladet den opføre, idet man formødentlig dengang har taget de tilhørlige Hensyn. Begrebet om Skjønhed er saa forskjelligt, og det er vel egentlig kun for at tilveiebringe lidt mere Regelmæssighed i dette Qvarteer af Byen, at man tænker paa at gjøre et saa kostbart Skridt som dette, men det fore-

kommer mig, at det er, som man siger, at kjøbe Gulb for dyrt, naar man, blot for at tilfredsstille nogle Ideer om Skjønhed med Hensyn til dette Qvarteer, skulde opoffre en saa betydelig Sum som den, der vilde medgaae til at nedrive den for saa Nar siden ombyggede Deel af Theatret. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 46 vil det være Thing lægge Mærke til, at der her er Tale om en reel Besparelse; det er en af de Conti, paa hvilke man med størst Sikkerhed kan gjøre Indskrænkninger med Hensyn til nogle af de Poster, som kunne blive de meest hæmmende for Theatrets Virksomhed og i Tidens Rængde de dyreste. Indskrænkninger i Antallet af dem, der ere pensionsberettigede ved en saadan Kunstanstalt, antager jeg for at være i høi Grad nyttige, og det er i ethvert Fald en sikker Veie til Besparelser. Hvorledes gaaer det nu ved Theatret? Der er mange Personer, som ere fast ansatte, men hvem man, saa at sige, aldrig mere seer paa Bræderne, og som dog vedblive at trække en usforholdsmæssig høi Gage; Theatret har ingen Nytte af dem, naagtet det maa give mange Penge ud til dem. Man kan ikke stille sig af med saadanne Personer, fordi Finantsministeren modsætter sig, at de pensioneres, og at deres Pensioner opføres paa Statens almindelige Pensionsconto, men Theatret lider væsentligt ved, at saadanne Personer ere tilstede, idet de optage Pladsen for dygtigere Kræfter. Det vil derfor være heldigt, at man ikke har et stort Antal af faste Pladser, og Forholdet maa efterhaanden udvikle sig til, at der slet ingen fast Ansættelse gives. Man kan naturligviis ikke deraf drage den Slutning, at den aarlige Udgift til det virkelig fungerende Personale ved Theatret derved vil blive betydeligt mindre, men man kan dog sige sig selv, at det kun er saa Personer, som man behøver at give særdeles store Lønninger, for at faae dem til at arbejde for Theatret. Der er iblandt de fungerende Kunstnere kun ganske faa, som i den Grad ere udmærkede, at det er en Binding for Theatret baade med Hensyn til Kunsten